

[Grønning.]

Forhold saaledes, at Sagen kan løses uden Til sidesættelse af Hensynet til Landbrugets økonomiske Velfærd.

Under foregaaende Aars Kornlove har dette Hensyn til Landbrugets Velfærd, som det fandt Udtryk i Maksimalpriserne, været meget lidt paaagtet, og det er en af de væsentlige Grunde til Landbrugets uheldige Kaar og de deraf følgende Vanskeligheder i mange Landbrugskredse.

Ansvaret, det dybe og alvorlige Ansvar herfor, ligger fast og kan ikke forflygtiges af den Omstændighed, at man under de ændrede Forhold har fundet det formaalstjenligt at forelægge et Forslag, som i højere Grad end hidtil tager Hensyn til Landbrugets økonomiske Velfærd.

Det har været mig magtpaaliggende at sige dette, forinden jeg gaar over til en Omtale af Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Jeg ønsker dog først at gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at vi er i Stand til overhovedet at sikre Landets Kornforsyning uden en ligefrem katastrofal Nedslagning af Landets Kreatur- og Svinebestand, skyldes Tilstedeværelsen af de ca. 8 000 noget større Landejendomme, som har haft en uheldig Undtagelsesstilling i de tidligere Korn- og Svineordninger, og om hvilke Ejendomme det maa siges, at det næsten er ufatteligt, at de ikke er bukket under, at de har kunnet staa de sidste 10 Aars Landbrugspolitik igennem. Vi har al Grund til at være glade for, at de har kunnet det, idet disse Ejendomme af en samlet Kornaflevering paa 706 902 t skal præstere 324 204 t eller godt og vel 45 pCt. Bybefolkningen har god Grund til at være tilfreds dermed, fordi Brødforsyningen derigennem sikres, og det mindre Landbrug maa i særlig Grad være henrykt over, at disse Ejendomme endnu forefindes, idet deres Tilstedeværelse muliggør, for det første, at Ejendomme paa indtil 10 000 Kr.s Grundskyld kan faa ombyttet deres Brødkorn med tilsvarende Mængde Foderkorn, hvilket vil sige, at de stort set kan opretholde deres nuværende dyriske Produktion, for det andet, at Ejendomme fra 500 til 5 000 Kr.s Grundskyld kan faa overdraget 100 000 t Korn som Supplement til deres egen Avl, og endelig for det tredje, at Svine- og Hønseshold uden for Landbruget kan faa 22 500 t Korn stillet til Raadighed. Det er hermed fastslaaet, at de større Landejendomme netop i den nuværende Situation har en ganske særlig Betydning, idet de udgør Landets Kornreserve, og jeg vil anse det for heldigt, om

man for Fremtiden, i højere Grad end det har været Tilfældet i Fortiden, vil tage Hensyn til denne betydningsfulde Kendsgerning ved Tilrettelæggelsen af vor Landbrugspolitik.

Med disse Bemærkninger har jeg knyttet Forbindelsen med Fortidens Kornpolitik og for saa vidt ogsaa gjort op med den. Jeg skal da ganske kort gennemgaa Forslagets Hovedbestemmelser, idet jeg gaar ud fra, at der under en kort Udvalgsbehandling bliver Anledning til at se nærmere paa de tekniske Detailler. Afleveringspligten, som er fastsat i § 1 a og b, vil naturligvis af mange blive betragtet som en haard Udskrivning, der nødvendigvis maa medføre en betydelig Reduktion, særlig af Svinebesætningen, men ogsaa delvis af Kvægholdet. Det er jo imidlertid Forholdene, som nødvendiggør dette, og jeg skal i øvrigt ikke kritisere den Skala, hvorefter Afleveringen skal finde Sted, men naar den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, ligefrem stillede Forslag om en yderligere Forhøjelse af Afleveringssatserne for en enkelt Gruppe af Ejendomme, vil jeg dog dertil sige, at vi har ikke tænkt fra vor Side at stille Ændringsforslag, hverken med Hensyn til Priserne eller med Hensyn til Afleveringspligten, men over for et Forslag fra anden Side om at forhøje Afleveringspligten for enkelte Ejendomme maa jeg tage ethvert Forbehold. Det ærede Medlem vil sikkert ikke være i Tvivl om, at inden for de forskellige Grupper, som antagelig vil give Tilslutning til Forslaget, er der mange forskellige Ønsker, som ikke bliver realiseret ved dette Forslag, og som man har resigneret over for for at naa et samlet og enigt Resultat, og derfor var det med nogen Undren, at jeg hørte det ærede Medlem stille et saadant Forslag.

I § 1, 2det Stykke, gives der Landbrugsministeren Bemyndigelse til at bestemme Tid og Maade, hvorefter Afleveringen skal finde Sted. Jeg haaber, at den højtærede Minister i Udvalget vil forklare os lidt nærmere om, hvilke Planer Ministeren har her. Jeg finder dog Anledning til at gøre opmærksom paa, at alle de Landbrug, som ikke har elektrisk Kraft, og som er henvist til at tærskes ved Hjælp af Traktor eller Lokomobil, i saa Henseende vil være afhængige af, at de faar tildelt udenlandsk Brændsel. Jeg haaber, Ministeren vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa.

I § 2 gives Bestemmelser om Forbeholdet for de Landmænd, som paa Grund af ringe Avl eller andre Afgrøders Dyrkning er ude af Stand til at opfylde Leverings-